

Čís. 8345.

Stačí, bylo-li ve směnce na vlastní řád uvedeno »na řád vlastní«, nikoliv »na řád můj vlastní«.

Expositura jako taková není samostatným právním podmínem, jenž by mohl býti ve sporu stranou, aniž může zastupovati ústřednu.

(Rozh. ze dne 29. září 1928, Rv II 559/28.)

K návrhu Moravské banky v Brně, zastoupené expositurou ve Vsetíně, byl vydán směnečný platební příkaz. K námitkám žalovaných ponechal procesní soud první stolice směnečný platební příkaz v platnosti, odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Neodůvodněna jest námitka, že žalobní směnka nemá všech podstatných náležitostí, poněvadž prý schází přesné označení remitenta (čl. 4 čís. 3 sm. ř., § 3 čís. 3 nov. sm. zák.) Jde o směnku na vlastní řád, kde výstavce označuje sám sebe za remitenta (čl. 6 prvý odstavec sm. ř., § 5 (1) sm. zák.), což se může také státi slovy »na řád vlastní«. Označení toto není nejasné, poněvadž, byla-li směnka »vydána na vlastní řád«, lze samozřejmě slova »na řád vlastní« vztahovati jen na osobu směnku vydavší, tedy výstavce a remitenta. Ostatně je tato otázka v tomto případě bezpředmětná, ježto na žalobní směnce jsou slova »na řád můj vlastní«. Pokud jde o otázku aktivní legitimace, jest sice pravda, že expositura jako taková není samostatným právním podmínem, který by mohl býti ve sporu stranou. Označení žalobkyně bylo však ještě za sporu opraveno tak, že žaluje »Moravská banka, akciová společnost v Brně, zastoupená expositurou na Vsetíně«. Soud opravu tuto připustil, jak patrně ze záhlaví rozsudku, kde jsou ovšem vynechána nadbytečná slova »akciová společnost«. »Expositura« nemohla by arcí ani žalovanou banku zastupovati, takže dodatek »zastoupená expositurou na Vsetíně« mohl by míti nejvýše význam zmocnění toho kterého úředníka pověřeného správou expositury, by zastupoval banku na venek jako její plnomocník. Tím však nepřestává býti žalobkyní Moravská banka v Brně, která také ještě zvláštní plnou mocí ze dne 10. června 1928 zmocnila svého právního zástupce, aby ji ve sporu zastupoval. Posoudil tudíž odvolací soud věc v podstatě správně po právní stránce.

Čís. 8346.

Zadní věřitel, i když při dřívějším rozvrhovém roku neohlásil náhradní nárok podle § 222, čtvrtý odstavec, ex. ř., může tak učiniti ještě při dodatečném rozvrhovém roku.

(Rozh. ze dne 4. října 1928, R I 554/28.)